

[Birgitte Husmark]

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 14).

Formanden:

Der er fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i den videre debat.

Erik B. Smith (S):

Udenrigsministeren har allerede oplyst helt i overensstemmelse med, hvad han sagde i Udenrigsudvalget, at ministeren ikke mener, at vi på nuværende tidspunkt skal vælge yderligere samarbejdslande, men prøve at udlede nogle erfaringer fra de 12 lande, der er udpeget. Socialdemokratiet støtter denne holdning.

Forespørgslens næste del går på fastholdelse af stigningstakten, og her kan Socialdemokratiet sige, at vi ikke har nogen ændringer til det, og os bekendt er der heller ingen andre, der har det på området overhovedet.

Det sidste punkt i forespørgslen retter sig mod lettelsen af de mindst udviklede landes gældsbyrde, som er blevet yderligere belastende på grund af oliepriserne. Vi ser det spørgsmål på den måde: På hvilken måde kan Danmark i det internationale samfund være med til at støtte udviklingslandene i deres bestræbelser på at få anstændige priser for deres råvarer, og på hvilken måde kan Danmark hjælpe med til udviklingen af industri, landbrug og fiskeri, således at man ikke alene bliver selvforsynende, men også får mulighed for at eksportere?

Socialdemokratiet finder, at Danmark skal støtte udviklingslandene med et forbedret bytteforhold. Afrika er det mest forgældede kontinent i verden med en samlet udlandsgæld på over 136 mia. dollars. Det er en stigning fra 1970 til 1988 på 630 pct., og det skal sammenholdes med, at realværdien af det samlede brutonationalprodukt er faldet med 10 pct. i samme periode, og gælden udgør nu mere end 3½ gang den samlede eksportindtjening. Så problemet er overvældende, og det er indlysende, at noget må gøres.

Verdensbankens årsrapport for 1990 udpeger ligeledes Afrika som det eneste kontinent, hvor fattigdommen vil være stigende helt frem til prognosens udløb år 2000.

At Danmark er gået væk fra lån og over til tilskud, nævner jeg bare for god ordens skyld,

og at dansk ulandsbistands hovedformål er fattigdomsbekæmpelse, nævnes også for god ordens skyld.

Men de problemer, vi står over for her, er af en sådan størrelse, at det skal være i det internationale samfund, kampen skal stå. I fællesmarkedet, De Forenede Nationer og under GATT-forhandlingerne må Danmark helt naturligt støtte udviklingslandene. Jeg har glædet mig over udenrigsministerens tilsagn her i redegørelsen i dag.

Afrikas næsten håbløse situation gør det også nødvendigt, at vi ved kommende landevalg igen vender blikket mod dette kontinent. Jeg ved godt, at væksten i bistand til Afrika har været større end væksten i bistand til landene i Asien. Men alligevel! Et land som Benin kunne efter min opfattelse godt undersøges nærmere med henblik på et muligt dansk samarbejde på bistandsområdet.

Det er i øvrigt rart at vide, at vi kan få belyst en række lande endnu, før vi træffer valg om fremtidige hovedsamarbejdspartnere. Namibia, som vist desværre ikke får hjælp i det omfang, vi alle havde regnet med, synes jeg også er en mulighed, vi bør undersøge nærmere.

Går jeg væk fra kontinentet Afrika, er Vietnam et andet land, som Socialdemokratiet ønsker nærmere undersøgt med henblik på et fremtidigt samarbejde.

Et eller flere lande i Sydamerika trænger sig på. Vi har fået rapporten fra Bolivia, og det er absolut en mulighed, men vi er ikke færdige med at studere rapporten.

Socialdemokratiet er tilfreds med de kriterier, vi fik opstillet i Udenrigsudvalgets beretning til Folketinget af 23. maj 1989. Fattigdomsbekæmpelsen er det afgørende, og det skal ske ved at skaffe mennesker i arbejde samt udbygge uddannelse, sundhed og den sociale sektor især for de udsatte grupper som kvinderne, der jo direkte er nævnt i beretningen, men også børn og handicappede.

Den af Rådet for Internationalt Udviklings-samarbejde netop afholdte konference om demokrati og udvikling synes jeg var nyttig, især de to ikkeregeringsrepræsentanters oplysninger fandt jeg værdifulde. Havde vi kendt deres indlæg, før vi i Udenrigsudvalget skrev beretning, kan det godt være, at vi i højere grad havde understreget kravet om retten til at organisere sig. Respekten for menneskerettigheder er et